

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 22 juni 2000

Nr 559—565

INNEHÅLL

Nr		Sidan
559	Lag om ändring av 2 kap. 14 a § och 45 kap. strafflagen	1347
560	Lag om ändring av 2 § militära rättegångslagen	1353
561	Lag om ändring av 50 a § värnpliktslagen	1354
562	Lag om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn	1355
563	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning ..	1357
564	Trafikministeriets förordning om allmänna villkor för beviljande av räntestöd för lån för fartygsanskaffning	1359
565	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	1362

Nr 559

Lag

om ändring av 2 kap. 14 a § och 45 kap. strafflagen

Given i Nådendal den 16 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 45 kap., sådant det lyder i lag 321/1983, jämte ändringar och
fogas till 2 kap. 14 a §, sådan den lyder i lag 578/1995, ett nytt 2 mom. som följer:

2 kap.

Om straffen

14 a §

— — — — —
Ingen kan dock dömas att förlora den lägsta militära graden.

45 kap.

Om militära brott

Tjänstgöringsbrott

1 §

Tjänstgöringsbrott

En krigsman som bryter mot eller under-

låter att fullgöra en skyldighet som hör till tjänstgöringen eller bryter mot eller underlåter att iakttä en genom reglemente eller på något annat sätt utfärdad bestämmelse som gäller tjänstgöring eller militär ordning skall, om straff för gärningen inte särskilt bestäms i 40 kap. 1—3 eller 5 § eller i detta kapitel, för *tjänstgöringsbrott* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst ett år.

För tjänstgöringsbrott döms också en krigsman som

1) i ett tjänsteuppdrag är till den grad påverkad av alkohol eller annat rusmedel att tjänstgöringsförmågan är nedsatt, eller

2) för att skaffa sig befrielse eller permission från eller annan lättnad i tjänstgöringen tillfogar sig skada, skadar sin hälsa eller gör försök därtill eller som i denna avsikt lämnar osann uppgift.

RP 17/1999
LaUB 5/2000
RSv 44/2000

2 §

Grovt tjänstgöringsbrott

Om vid tjänstgöringsbrott

- 1) eftersträvas avsevärd vinning,
- 2) syftet är att åstadkomma avsevärd eller synnerligen kännbar skada eller

3) brottet har begåtts vid fullgörandet av ett synnerligen ansvarsfullt uppdrag

och tjänstgöringsbrottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt tjänstgöringsbrott* dömas till fängelse i högst fyra år.

3 §

Lindrigt tjänstgöringsbrott

Om tjänstgöringsbrottet, med hänsyn till tjänsteuppdragets art eller andra omständigheter, bedömt som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *lindrigt tjänstgöringsbrott* dömas till disciplinstraff.

4 §

Tjänstgöringsbrott av oaktsamhet

Om ett tjänstgöringsbrott som avses i 1 § 1 mom. har begåtts av oaktsamhet, skall gärningsmannen för *tjänstgöringsbrott av oaktsamhet* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst tre månader.

Vaktjänstbrott

5 §

Vaktjänstbrott

En krigsman i vakt- eller jourtjänst, som olovligen överger sin post eller sitt jourtjänstuppdrag, eller en krigsman som inte på utsatt tid infinner sig till nämnda uppdrag eller som annars underlåter att iakta eller bryter mot bestämmelserna om vakt- och jourtjänstgöring, skall för *vaktjänstbrott* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst två år.

6 §

Grovt vaktjänstbrott

Om vid vaktjänstbrottet orsakas avsevärd

eller synnerligen kännbar skada eller risk för sådan skada och om vaktjänstbrottet även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt vaktjänstbrott* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

7 §

Lindrigt vaktjänstbrott

Om vaktjänstbrottet, med hänsyn till vakt- eller jourtjänstuppdragets art eller övriga omständigheter, bedömt som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *lindrigt vaktjänstbrott* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst sex månader.

8 §

Vaktjänstbrott av oaktsamhet

Om vaktjänstbrottet har begåtts av oaktsamhet, skall gärningsmannen för *vaktjänstbrott av oaktsamhet* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst tre månader.

Frånvarobrott

9 §

Olovlig frånvaro

En krigsman som orättmätigt avlägsnar sig från den trupp eller det ställe där krigsmannen skall tjänstgöra eller som underlåter att infinna sig där på utsatt tid, skall för *olovlig frånvaro* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst sex månader.

10 §

Rymning

En krigsman som har fortsatt sin frånvaro som avses i 9 § i minst fem dygn så att frånvaron har medfört eller kunnat medföra väsentligt avbrott i krigsmannens utbildning eller annars väsentlig olägenhet för tjänstgöringen, skall för *rymning* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst ett år.

Lydnadsbrott

11 §

Våldsamt motstånd mot förman

En krigsman som med våld eller hot om våld motsätter sig fullgörandet av en befallning vilken givits i tjänsten av en förman eller av en krigsman i vakttjänst, i jourtjänst eller i ordningspatrull- eller polisuppdrag eller som på ovan nämnt sätt tvingar eller försöker tvinga förmannen eller denna krigsman att göra eller underlåta något, eller som annars brukar våld mot en ovan avsedd person som är i tjänstgöring eller med anledning av en tjänsteåtgärd som personen i fråga vidtar, skall för *våldsamt motstånd mot förman* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst två år.

12 §

Grovt våldsamt motstånd mot förman

Om vid våldsamt motstånd mot förman
1) används skjut- eller eggvapen eller något annat jämförbart livsfarligt hjälpmedel eller
2) brottet begås i samråd med en annan krigsman
och det våldsamma motståndet mot förman även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt våldsamt motstånd mot förman* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

13 §

Hindrande av förman

En krigsman som utan att använda våld eller hot om våld orättmätigt hindrar eller försöker hindra en förman eller en krigsman i vakttjänst, i jourtjänst eller i ordningspatrull- eller polisuppdrag från att fullgöra en tjänsteåtgärd eller försvåra den, skall för *hindrande av förman* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst tre månader.

14 §

Tredska

En krigsman som vägrar åtlyda en befallning som i tjänsten givits krigsmannen av en

förman eller av en krigsman i vakttjänst, jourtjänst eller ordningspatrull- eller polisuppdrag eller som uppsåtligen underlåter att åtlyda befallningen eller dröjer härmed, skall för *tredska* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst ett år.

15 §

Gemensam tredska

Om krigsmän, efter att i samråd ha överenskommit därom, begår ett sådant brott som avses i 14 §, skall var och en av gärningsmännen för *gemensam tredska* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst två år.

Förmansbrott

16 §

Missbruk av förmansställning

En förman som
1) genom missbruk av sin befälsrätt åsamkar en underordnad sådana lidanden eller sådana risker för den underordnades hälsa som inte är nödvändiga med hänsyn till tjänstgöringen eller som behandlar en underordnad på ett förödmjukande sätt eller
2) i egenskap av disciplinär förman påför en person disciplinstraff eller disciplinär tillrättavisning med vetskap om att personen i fråga är oskyldig
skall för *missbruk av förmansställning* dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst två år.

För missbruk av förmansställning döms också en förman som beordrar en underordnad till arbete som inte hör till tjänstgöringen eller utbildningen.

17 §

Grovt missbruk av förmansställning

Om vid missbruk av förmansställning en underordnad åsamkas synnerligen kännbart lidande eller allvarliga risker för hälsan, och om missbruket av förmansställning även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt missbruk av förmansställning* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år.

Övriga brott

18 §

Olämpligt uppträdande av krigsman

En krigsman som, när han eller hon inte är i tjänsteuppdrag, inom ett kasern- eller annat område i försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets bruk, på offentlig plats eller vid en offentlig tillställning uppträder upp- enbart berusad eller genom att föra oljud eller genom sitt uppträdande i övrigt orsakar störning eller väcker förargelse, skall för *olämpligt uppträdande av krigsman* dömas till disciplinstraff.

19 §

Olovlig politisk verksamhet

Om en krigsman som avses i 27 § 1 mom. 1 eller 3 punkten eller en person som tjänstgör i en militär uppgift inom gränsbevakningsväsendet ansluter sig till ett parti eller en förening som bedriver eller klart understöder partipolitisk verksamhet eller underlåter att utträda ur ett parti eller en sådan förening som avses ovan, skall han eller hon för *olovlig politisk verksamhet* dömas till disciplinstraff.

Brott under krigstid

20 §

Militärt brott under krigstid

Om ett brott som avses i 1 § 1 mom. eller 2 mom. 1 punkten eller i 9 § begås under krigstid, skall gärningsmannen dömas till disciplinstraff eller till fängelse i högst två år.

Om ett brott som avses i 5, 10, 11, 14 eller 15 § begås under krigstid, skall gärningsmannen dömas till fängelse i högst fyra år.

Om ett brott som avses i 6 eller 12 § begås under krigstid, skall gärningsmannen dömas till fängelse i högst sex år.

21 §

Brott mot stridsskyldighet

En krigsman som genom att

1) bryta mot en särskild skyldighet som

ankommer på honom eller henne vid en stridshandling,

2) underlåta att fullgöra en sådan skyldighet eller

3) på något annat härmed jämförbart sätt äventyrar stridshandlingen skall, om inte någon annanstans bestäms strängare straff för gärningen, för *brott mot stridsskyldighet* dömas till fängelse i högst fyra år.

För brott mot stridsskyldighet döms också en krigsman som under krigstid, i avsikt att undgå tjänstgöring eller undvika deltagande i en särskild stridshandling, begår ett brott som avses i 1 § 2 mom. 2 punkten.

22 §

Överlöpfung

En krigsman som under krigstid har löpt över till fienden eller som utan tvingande skäl ger sig åt fienden skall, om inte krigsmannen samtidigt gör sig skyldig till grovt landsförräderi eller försök därtill, för *överlöpfung* dömas till fängelse i minst två och högst tio år.

Försök är straffbart.

23 §

Farligt militärt brott

Om ett brott som avses i 20 § 2 eller 3 mom. eller i 21 § är ägnat att medföra synnerligen allvarlig fara för truppen eller dess verksamhet eller att äventyra ett särskilt viktigt objekt, skall gärningsmannen för *farligt militärt brott* dömas till fängelse i minst ett och högst tio år.

Försök är straffbart.

24 §

Stämpling i syfte att begå farligt militärt brott

Om krigsmän sinsemellan kommer överens om att begå ett sådant farligt militärt brott som avses i 23 §, skall var och en av gärningsmännen för *stämpling i syfte att begå farligt militärt brott* dömas, initiativtagaren och ledaren till fängelse i högst fyra år samt annan delaktig till disciplinstraff eller till fängelse i högst ett år.

25 §

Rymning ur krigsfångenskap

En krigsfånge som flyr eller försöker fly skall för *rymning ur krigsfångenskap* dömas till disciplinstraff.

26 §

Främjande av krigsfånges rymning

En krigsfånge som främjar en annan krigsfånges rymning skall för *främjande av krigsfånges rymning* dömas till disciplinstraff.

Tillämpningsområde

27 §

Krigsmän

Med krigsman avses i detta kapitel

1) den som tjänstgör inom försvarsmakten i militär tjänst samt den som inom försvarsmakten har utnämnts till tjänstemän i tjänsteförhållande för viss tid för att tjänstgöra i militära uppgifter,

2) den som fullgör sin värnplikt i vapentjänst eller vapenfri tjänst och den som fullgör tjänstgöring enligt lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor (194/1995), samt

3) en elev som vid försvarsmakten utbildas för militär tjänst.

Bestämmelserna om krigsmän tillämpas även på dem som tjänstgör i militära uppgifter inom gränsbevakningsväsendet samt på dem som är i sådan tjänstgöring som avses i lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (514/1984) enligt vad som särskilt bestäms i lag.

28 §

Krigstid

Med krigstid avses i detta kapitel den tid under vilken sådant försvarstillstånd som avses i lagen om försvarstillstånd (1083/1991) är i kraft. Bestämmelserna om krigstid i detta kapitel tillämpas endast inom områden där försvarstillstånd har införts enligt 3 § lagen om försvarstillstånd.

I krigstid lyder under bestämmelserna i detta kapitel utöver krigsmännen

1) de som tjänstgör inom försvarsmakten i andra tjänster än sådana som avses i 27 § och de som inom försvarsmakten har utnämnts till tjänstemän i tjänsteförhållande för viss tid för att tjänstgöra i andra än militära uppgifter,

2) de som tjänstgör inom försvarsmakten vid militärt organiserade trupper och inrättningar på basis av en förbindelse eller annat än ett tillfälligt eller kortvarigt arbetsförhållande,

3) de som tjänstgör vid offentliga inrättningar samt vid trafik- och telekommunikationsinrättningar som underställts militärledningen, samt

4) de som i den ordning som bestäms i fråga om allmän arbetsplikt förordnats att tjänstgöra inom försvarsmakten eller vid militärt organiserade trupper och inrättningar som är underställda militärledningen.

Under bestämmelserna i detta kapitel lyder i krigstid även de som tjänstgör någon annanstans än inom försvarsmakten i uppgifter som motsvarar dem som nämns i 2 mom., enligt vad som särskilt bestäms i lag.

29 §

Tillämpningsbegränsningar

De personer som avses i 27 och 28 § omfattas, på det sätt som närmare bestäms genom förordning, av de militära straffbestämmelserna under den tid tjänstgöringen eller ett förhållande som avses i dessa bestämmelser varar.

När det med hänsyn till den tjänsteställning som en person som omfattas av detta kapitel har eller arten av hans eller hennes uppgifter anses ändamålsenligt kan det genom förordning bestämmas att de militära straffbestämmelserna eller en i förordning angiven del av dem inte skall tillämpas på honom eller henne.

En krigsfånge omfattas av bestämmelserna om krigsmän i detta kapitel, med beaktande av vad som bestäms i 25 och 26 § samt i internationella fördrag som är förpliktande för Finland.

En krigsfånge som har lyckats fly till sina egna trupper eller till ett neutralt land, men som på nytt tas till fånga får inte härefter dömas till straff för ett sådant i 25 § avsett brott som han eller hon har begått tidigare.

För ett brott, som en krigsfånge under flykt eller flyktförsök har gjort sig skyldig till enbart i syfte att underlätta sin flykt och som inte innefattar våld mot person, skall han eller hon dömas endast till disciplinstraff.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Nådendal den 16 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 560

L a g

om ändring av 2 § militära rättegångslagen

Given i Nådendal den 16 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i militära rättegångslagen av den 25 mars 1983 (326/1983) 2 § 3 mom. som följer:

2 §

Under krigstid handläggs såsom militärt rättegångsärendande dessutom åtal för en gärning som avses i 1 och 2 mom. mot en person som nämns i 45 kap. 28 § 2 eller 3 mom. strafflagen, om gärningen riktat sig mot en annan person som lyder under de

militära straffbestämmelserna, mot försvarsmakten eller mot en inrättning som avses i de nämnda momenten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Nådendal den 16 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 561

L a g
om ändring av 50 a § värnpliktslagen

Given i Nådendal den 16 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värnpliktslagen av den 15 september 1950 (452/1950) 50 a §, sådan den lyder i lag 1169/1988, som följer:

50 a §
En värnpliktig i beväringstjänst får inte förbjudas att delta i verksamhet för utvecklande av tjänstgöringsförhållandena, om deltagandet kan ske utan att det hindrar fullgörandet av tjänstgöringsåliggandena.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Nådendal den 16 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 562

Lag

om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn

Given i Nådendal den 16 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) 4 § 2—4 mom., 5 § 1—3 mom. samt den finska språkdräkten i 7 § och i 10 § 2 mom., 13 § 4 mom., 18 § 2 mom. samt den finska språkdräkten i 20 § 1 mom., av dessa lagrum 4 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1291/1999, som följer:

4 §

Vårdpenning

Vårdpenning enligt stödet för hemvård av barn är 252,28 euro för ett barn under tre år i familjen och 84,09 euro för varje följande barn under tre år samt 50,46 euro per kalendermånad för varje annat barn.

Vårdpenningen enligt stödet för privat vård av barn är 117,73 euro per kalendermånad för varje barn i familjen. Vårdpenningen betalas på det villkor att föräldrarna eller andra vårdnadshavare inte i fråga om något barn utnyttjar sin rätt till stöd för hemvård av barn.

Utan hinder av 3 mom. är vårdpenningen enligt stödet för privat vård av barn dock 58,87 euro per kalendermånad, om barnet deltar i sådan dagvård eller sådan förskoleundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning som avses i 3 § 3 mom. eller om barnet i enlighet med 27 § lagen om grundläggande utbildning inleder den grundläggande utbildningen ett år tidigare än vad som bestäms.

5 §

Vårdtillägg

Vårdtillägg enligt stödet för hemvård av barn betalas för ett barn i familjen som berättigar till vårdpenning enligt stödet för hemvård av barn. Vårdtilläggets fulla belopp är 168,19 euro per kalendermånad.

Vårdtillägg till stödet för privat vård betalas för varje barn i familjen. Vårdtillägg betalas på det villkor att föräldrarna eller andra vårdnadshavare inte utnyttjar sin rätt till stöd för hemvård av barn. Vårdtilläggets fulla belopp per barn är 134,55 euro per kalendermånad.

Vårdtillägg betalas till fullt belopp då familjens månadsinkomster inte överskrider en inkomstgräns som bestäms enligt familjens storlek. Om inkomsterna överskrider inkomstgränsen, minskar vårdtilläggets fulla belopp med en procentandel av de överskridande inkomsterna som bestäms enligt familjens storlek. Då inkomstgränsen bestäms beaktas i familjens storlek högst två av familjens barn, som därtill skall omfattas av rätten att välja dagvårdsplats enligt 11 a § lagen om barndagvård.

Familjens storlek, personer	Inkomstgräns euro/mån.	Sänkingsprocent
2	1 160	11,5
3	1 430	9,4
4	1 700	7,9

13 §

Partiell vårdpenning

Den partiella vårdpenningen är 63,07 euro per kalendermånad. Endast den ena av barnets föräldrar eller en annan vårdnadshavare för barnet har rätt till stöd.

Nådendal den 16 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

18 §

Betalningssätt. Förlust av stödpost

Om en post skulle vara mindre än 16,81 euro, betalas stödet inte.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beslut och meddelande om stödbelopp som avses i denna lag kan fattas och ges i euro redan innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 563

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 15 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet, ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 27, 46, 48 och 49 §,

dess lagrum sådana de lyder, 27 § delvis ändrad i förordning 338/1996, 46 § i förordning 754/1999 och 360/2000 samt 48 och 49 § i nämnda förordning 754/1999, som följer:

27 §

Lågemissionsfordon

1. Med lågemissionsbil avses en bil som uppfyller kraven enligt 46 § nedan.

2. Med en bil i miljökategori I avses en bil i kategori M₂, M₃, N₂ och N₃ vars avgas- och partikelutsläpp inte överskrider gränsvärdena enligt 48 § 1—3 mom. och vars ljudnivå inte överskrider gränsvärdena enligt 54 § 2 mom.

3. Med ett miljövänligare fordon avses ett fordon i kategori M₂, M₃, N₁, N₂ och N₃ som uppfyller kraven i 48 § 4 mom.

46 §

Avgasutsläpp från person- och paketbilar

1. Fordon i kategorierna M₁ och N₁ samt andra bilar försedda med ottomotor som drivs med annat än natur- eller flytgas skall vara EG-godkända enligt rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom rådets direktiv 74/290/EEG, 83/351/EEG, 88/76/EEG, 88/436/EEG, 89/458/EEG, 91/441/EEG och 93/59/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG, 96/69/EG och 98/69/EG samt kommissionens direktiv 77/102/EEG, 78/665/EEG, 89/491/EEG, 96/44/EG, 98/77/EG och 1999/102/EG, eller godkända enligt en sådan version av E-reglementet nr 49 eller nr 83 som till sin

kravnivå motsvarar de krav som anges i de nämnda direktiven.

2. Fordon i kategorierna M₁ och N₁ anses också uppfylla de krav som avses i 1 mom., om fordonets motor är EG-godkänd enligt rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressions-tändning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller motorgas vilka används i fordon, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG och 1999/96/EG, eller godkänd enligt en sådan version av E-reglementet nr 49 som till sin kravnivå motsvarar de krav som anges i de nämnda direktiven.

48 §

Avgasutsläpp från tunga diesel- och ottomotorer

1. En dieselmotor och en ottomotor driven med natur- eller flytgas i ett fordon i kategori M₂, M₃, N₂ och N₃ skall vara EG-godkända enligt rådets direktiv 88/77/EEG, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG och genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG och 1999/96/EG, eller godkända enligt en sådan version av E-reglementet nr 49 som till sin kravnivå motsvarar de krav som anges i de nämnda direktiven.

2. Ett fordon i kategori M₂ och N₂ anses motsvara de krav som avses i 1 mom. också om det är typgodkänt enligt 46 §.

3. Om motorn till ett motorredskap som byggts på ett bilunderrede inte typgodkänts i enlighet med 1 mom., skall motorn vara EG-godkänd i enlighet med Europaparlamentets

och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner.

4. En motor i ett miljövänligare fordon skall vara EG-godkänd enligt rådets direktiv 88/77/EEG, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder senast ändrat genom direktiv 1999/96/EG.

49 §

Rök från dieselmotorer

En bils dieselmotor skall beträffande den synliga röken uppfylla kraven i rådets direktiv 72/306/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselbränsle som används i fordon, sådana dessa krav

Helsingfors den 15 juni 2000

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrade genom kommissionens direktiv 89/491/EEG och 97/20/EG, eller kraven enligt en sådan version av E-reglementet nr 24 som till sin kravnivå motsvarar de krav som anges i de nämnda direktiven.

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2000.

2. Förordningens 46 § träder dock i kraft i fråga om fordon som EG-typgodkänns eller typbesiktas som hörande till en ny typ samt fordon som tas i bruk för första gången enligt vad som bestäms om ikraftträdandet beträffande de olika fordonskategorierna i direktiv 70/220/EEG jämte ändringar.

3. Förordningens 48 § 1 mom. tillämpas på fordon som EG-typgodkänns eller typbesiktas som hörande till en ny typ samt på fordon som tas i bruk för första gången enligt vad som bestäms om ikraftträdandet beträffande de olika fordonskategorierna i direktiv 88/77/EEG jämte ändringar.

4. Förordningens 49 § tillämpas på fordon som EG-typgodkänns eller typbesiktas som hörande till en ny typ från den 1 januari 2001.

Biträdande avdelningschef Kari Saari

Nr 564

Trafikministeriets förordning**om allmänna villkor för beviljande av räntestöd för lån för fartygsanskaffning**

Given i Helsingfors den 15 juni 2000

I enlighet med trafikministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 217/2000:

1 §

Trafikministeriet kan, så som anges nedan, bevilja räntestöd enligt moment 31.32.40 i statsbudgeten för 2000 för sänkande av räntekostnaderna för lån som har upptagits för anskaffning av nya lastfartyg, huvudsakligen avsedda för lasttransport, som finska sammanslutningar vilka bedriver rederiverksamhet har beställt åren 1999 eller 2000 och som skall användas för sjötransporter inom Finlands utrikeshandel.

Denna förordning tillämpas på fartyg som har beställts eller som beställs från varv inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2 §

Vid beviljandet av räntestöd skall iaktas bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1540/98 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin, nedan förordningen om räntestöd för varvindustrin.

3 §

År 2000 får nya räntestödslån som gäller fartyg beställda åren 1999 och 2000 godkännas till ett belopp av högst 400 miljoner mark. Det lånebelopp som ligger till grund för räntestödet får vara högst 50 procent av utgifterna för anskaffningen av fartyget. Byggandet av ett sådant fartyg för vars byggande beviljas stöd enligt denna förordning skall inledas före utgången av 2001. Räntestödets belopp är 3 procent per år och det betalas högst fem år efter det att av lånets första rat har lyfts, med beaktande av vad som bestäms om stödets maximibelopp i artikel 3.1 i förordningen om räntestöd för varvindustrin.

4 §

Förutsättning för att räntestödslånesystemet skall kunna tillämpas på det fartyg som skaffas är att

1) fartygets isavgiftsklass är 1 A Super;
2) fartyget sysselsätter medborgare i Finland eller i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991);

3) fartyget skrivs in i det finska fartygsregistret och seglar under finsk flagg åtminstone tre år från det att den sista räntegottgörelseposten har betalats;

4) stödtagaren visar att fartyget har förutsättningar för en lönsam verksamhet;

5) stödtagaren förbinder sig till att fartyget sköter transporter inom Finlands utrikeshandel, och

6) fartyget uppfyller följande krav när det gäller säkerhets- och miljöbestämmelserna:

a) fartyget förses med ett sådant avgasreningssystem genom vilket det är möjligt att få ett NO_x-värde som är under 7 g/kWh;

b) fartyget förses med en sådan anläggning för rengöring av spillvatten som gör att oljehalten i det spillvatten som pumpas ut i havet är under 5 ppm;

c) fartyget konstrueras så att olja inte förvaras direkt mot fartygets botten eller bordläggning;

d) även ett tankfartyg med en dödvikt som understiger 20 000 ton (dwt) förses med en inertgasanläggning för förhindrande av explosion.

5 §

Trafikministeriet beslutar senast den 31 december 2000 på basis av ett offentligt an-

sökningsförfarande om godkännande av krediten som räntestöds-kredit. Räntestöd kan inom ramen för den fullmakt som ingår i statsbudgeten beviljas sökande som uppfyller villkoren i 4 §.

Ansökan om räntestöd skall tillställas trafikministeriet, som skall begära ett utlåtande om ansökan av handels- och industriministeriet samt sjöfartsverket.

Av ansökan skall framgå att förutsättningarna enligt 4 § uppfylls.

Till ansökan skall fogas

1) en utredning om de krediter som har beviljats för finansieringen av projektet eller som skall upptas enligt finansieringsplanen;

2) en utredning om annat offentligt stöd som eventuellt har beviljats eller kommer att beviljas projektet;

3) en utredning om kreditvillkoren, såsom räntan och dess beräkningsgrund, planen för återbetalning av krediten eller en uppskattning av dessa samt det resterande kapitalet av krediter som redan lyfts och tidpunkten för när krediten lyfts;

4) kreditinstitutets meddelande om att den har beviljat eller kommer att bevilja kredit och att kreditinstitutet godkänner att på krediten tillämpas de allmänna villkor som avses i denna förordning;

5) en utredning om att det beställda fartyget uppfyller kraven enligt 4 § 6 punkten; samt

6) en utredning om andra eventuella omständigheter som är nödvändiga för behandlingen av ansökan.

6 §

Statskontoret betalar räntestödet i första hand till kreditinstitutet i enlighet med trafikministeriets beslut. Sökanden skall i sin ansökan lämna de uppgifter som statskontoret bestämmer särskilt.

Räntestödet betalas på ansökan högst två gånger per år på krediträntans förfalldag.

7 §

Om projektet har beviljats annat offentligt investeringsstöd, får det gemensamma beloppet av det här avsedda stödet och andra eventuella investeringsstöd inte vara större än vad som bestäms i förordningen om räntestöd för varvindustrin.

8 §

Sökanden är skyldig att lämna trafikminis-

teriet även andra eventuella uppgifter i ärendet om ministeriet kräver det.

Trafikministeriet skall se till att villkoren i denna förordning uppfylls. Kreditinstitutet och trafikministeriet skall övervaka att låne-medlen används för det syfte som fastställts i beslutet om godkännande av lånet.

9 §

Räntestödstagaren skall enligt 4 § 3 punkten förbinda sig att fortsätta verksamheten på det fartyg som har beviljats räntestöd med stöd av denna förordning. Om fartygets användningssyfte under denna tid ändras, fartyget säljs, räntestödstagaren upphör med sin verksamhet eller en del av den eller ändrar den väsentligt, skall trafikministeriet vidta åtgärder för att återkräva det räntestöd som erhållits grundlöst eller besluta att betalningen av räntestödet skall upphöra eller ändras.

Trafikministeriet kan på räntestödstagarens ansökan av särskilda skäl bevilja tillstånd att använda fartyget också till andra sjötransporter inom Finlands utrikeshandel än de som avses i 4 §. Tillstånd kan beviljas för högst ett år åt gången.

Under den tid räntestöd betalas får det inte förekomma amorteringsfria år.

10 §

Räntestödstagaren skall på begäran ge trafikministeriet en utredning om att förutsättningarna för beviljandet av stödet fortfarande föreligger, och vid behov ge ministeriet en möjlighet att för granskning av de uppgifter som lämnats kontrollera stödtagarens användning av medlen i en sådan omfattning som ministeriet anser vara nödvändig. Stödtagaren är skyldig att lägga fram alla handlingar och annat material som behövs vid granskningen samt även i övrigt bistå vid granskningen.

Stödtagaren skall underrätta trafikministeriet om en sådan ändring av omständigheterna som avses i 9 § eller om en skada som åsamkats fartyget, senast en månad efter detta inträffade.

11 §

Trafikministeriet skall vidta åtgärder för att återkräva sådant stöd som erhållits grundlöst, om stödtagaren har

1) lämnat felaktiga uppgifter på någon väsentlig punkt när stödet har sökts;

2) hemlighållit angelägenheter som väsentligt har inverkat på beviljandet av stödet;

3) summat att uppfylla villkor som ställts i fråga om stödet; eller

4) vägrat lämna uppgifter, handlingar eller annat material som behövs för betalningen eller övervakningen av stödet.

Kreditinstitutet skall i ett skuldebrev enligt denna förordning ta in ett omnämnande av de angelägenheter som nämns i 1 mom.

12 §

Om inte något annat bestäms i denna för-

Helsingfors den 15 juni 2000

ordning skall i fråga om räntestöd dessutom iakttas bestämmelserna i statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965).

Närmare anvisningar om tillämpningen av detta beslut meddelas vid behov av trafikministeriet.

13 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000. Förordningen tillämpas första gången på nya lån enligt moment 31.32.40 i statsbudgeten för 2000.

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Regeringssekreterare Pekka Kouhia

Nr 565

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 7 juni 2000

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	47	7.6.2000	1.7.2000

Beslutet har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från utrikesministeriet, PB176, 00616 Helsingfors, tfn (09) 1341 5387.

Helsingfors den 7 juni 2000

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Kaarlo Murto